

Список використаних джерел:

1. Стадник С. Оптимізація управління діяльністю училищ фізичної культури України на основі програмно-цільового методу управління / С. Стадник // Молода спортивна наука. – 2012. – Т. 4. – С. 156–162.
2. Нікітенко С. В. Проблеми сучасного кадрового менеджменту органів управління фізичною культурою та спортом в Україні / С. В. Нікітенко // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер. : Державне управління. – 2014. – Т. 235, вип. 223. – С. 61–65.

Сухомлин Л.В.*кандидат технічних наук, доцент,***Моргун Б.М.***студентка факультету природничих наук,
Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського***УПРАВЛІННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ
СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В УКРАЇНІ**

Беручи до уваги сферу фізичної культури та спорту, сьогодні питання державної підтримки даної галузі є особливо актуальним, оскільки здоров'я та гармонійний розвиток зростаючого покоління та нації загалом є пріоритетним напрямком політики в Україні [1]. Показники розвитку сфери фізичної культури та спорту визначає матеріально-технічна база, яка являє собою матеріальні цінності (спортивне обладнання, споруди, інвентар, форма), фінанси, розподільчі структури та виробничі потужності та перебуває у різних формах власності (державній, приватній, муніципальній тощо) [2].

У порівнянні з минулим століттям, коли матеріально-технічна база характеризувалася інтенсивним розвитком і відповідністю спортивного інвентарю нормативним вимогам, на сучасному етапі ефективність її використання значно знизилась. Ця негативна тенденція пояснюється нестабільним економічним становищем в Україні та недостатньою увагою з боку органів управління державного, регіонального та місцевого рівнів, що істотно стримує розвиток даної галузі [1]. Провідні країни у 2–3 рази випереджають нашу державу по забезпеченості населення спортивними залами, та у 30 разів – по забезпеченості плавальними басейнами. Сучасним вимогам не відповідають понад 80 % спортивних майданчиків, а у осіб з обмеженими можливостями виникають труднощі у безбар'єрному відвідуванні споруд [3].

За статистичними даними в Україні функціонує достатньо широка мережа спортивних споруд для проведення фізкультурно-оздоровчих заходів (табл. 1).

Статистичні дані за досліджуваний період відображають тенденцію до зростання кількості облаштованих таких спортивних споруд, як майданчики з тренажерним обладнанням, кінноспортивні зали, споруди зі штучним льодом, та лижні трампліни. При цьому кількість інших споруд має спадну тенденцію, незважаючи на зростання попиту на об'єкти експлуатації. Це пояснюється тим, що для їх утримання повинні залучатись значні фінансові ресурси, а оскільки питання окупності цікавлять суб'єктів різних форм власності, то найбільш сучасними й затребуваними спортивними спорудами, з точки зору бізнесу, залишаються приватні.

Таблиця 1

Динаміка кількості спортивних споруд в Україні

Показник	Рік					
	2006	2008	2011	2015	2016	2006–2016, +/-
Стадіони з трибунами на 1500 місць, од.	1131	1104	1108	974	936	-195
Тенісні корти, од.	1227	1271	1346	1127	1112	-115
Футбольні поля, од.	11331	11805	11730	10851	10899	-432
Стрілецькі тири напівкриті на дистанцію не менше 25 м, од.	6376	5651	5341	4299	4212	-2134
Плавальні басейни 50-ти метрові, од.	46	50	51	44	43	-3
Майданчики з тренажерним обладнанням, од.	11642	11576	11798	12115	12435	+793
Спортивні зали, площею не менше 162 м ² , од.	17240	17210	17204	14772	14664	-2576
Приміщення для фізкультурно-оздоровчих занять, од.	15494	15978	16404	13823	13660	-1834
Кінноспортивні зали, од.	37	53	58	48	49	+12
Велотреки, од.	4	4	4	3	3	-1
Споруди зі штучним льодом, од.	24	51	62	57	54	+30
Лижні бази на 100 пар лиж і більше, од.	105	81	69	55	55	-50
Трампліни лижні, од.	20	26	25	25	25	+5

Джерело: складено за [4]

До основних недоліків матеріально-технічної бази в Україні на сьогодні слід віднести невідповідність споруд сучасним вимогам (оскільки значна частина з них була збудована ще за часів Радянського Союзу) та недостатня комфортність для відвідування. Також існує думка, що до спортивних об'єктів починають відноситись, здебільшого, як до «тягаря» на основний бізнес, а не як до потенційної одиниці, котра приносить прибуток [5]. На жаль, система дитячо-юнацького, резервного та спорту вищих досягнень характеризується низьким рівнем ресурсного забезпечення, а у більшості спортивних шкіл навіть відсутня власна тренувальна база. Це пояснює те, що Україна достатньо рідко є організатором міжнародних змагань, а збірні команди вимушені проходити підготовку на території більш розвинених держав, з точки зору їх спортивного матеріально-технічного забезпечення. Не приділяється належна увага ремонту, реконструкції існуючих і будівництву нових спортивних майданчиків за місцем проживання та відпочинку населення [6].

На прикладі м. Кременчук Полтавської області набуває розвитку серед молоді такий вид спорту як тхеквондо та активно розвивається футбол. Сучасний стан їх матеріально-технічної бази викликає стурбованість внаслідок недостатнього державного фінансування. Все обладнання для занять тхеквондо було закуплене за

рахунок недержавних джерел, а система електронного суддівства та екіпіровки потребує достатньо великих коштів. Особливої уваги та фінансування потребує футбольне поле з трав'яним покриттям. Стадіон «Кремін» перебуває в задовільному технічному стані, штучне покриття футбольного поля нове, але в зв'язку з частою експлуатацією виникає потреба у його постійному оновленні. Колишній стадіон «Кредмаш» потребує поточного ремонту та реконструкції [7].

Усвідомлюючи означені проблеми, виникає необхідність покращення матеріально-технічної бази сфери фізичної культури та спорту шляхом здійснення з боку держави на законодавчому та виконавчому рівнях низки наступних заходів [8]:

- затвердити соціальні нормативи забезпечення населення спортивними спорудами та розробити їх типові проекти;
- запровадити систему сертифікації та єдиного електронного всеукраїнського реєстру спортивних споруд;
- активізувати здійснення заходів щодо облаштування сучасними спортивними майданчиками за місцем проживання та у місцях масового відпочинку населення за рахунок кооперації коштів державного бюджету, місцевих бюджетів та інших джерел;
- створити умови для безбар'єрності відвідування спортивних споруд особами з обмеженими можливостями тощо.

Список використаних джерел:

1. Мазурашу Г. Г. Особливості і перспективи розвитку системи управління сферою фізичної культури і спорту / Буковинський спортивний портал [Електронний ресурс]. – Чернівці, 2011. – Режим доступу: <http://sportbuk.com/2011/03/osoblyvosti-i-perspektyvu-rozvytku-systemy-upravlinnya-sferoyu-fizychnoji-kultury-i-sportu/>
2. Присяжнюк С. І. Курс лекцій з фізичного виховання: навчальний посібник для студентів технічних вищих навчальних закладів / С. І. Присяжнюк, Д. Г. Оленев. – К.: Видавничий центр НУБіП України, 2015. – 420 с.
3. Основні причини проблем у сфері фізичної культури і спорту / Офіційний сайт Міністерства молоді та спорту України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sport.gov.ua/index/ua/material/7338>
4. Масовий спорт. Статистика / Офіційний сайт Міністерства молоді та спорту України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dsmsu.gov.ua/index/ua/category/55>.
5. Кінаш І. П. Інфраструктура фізичної культури та спорту України: сучасний стан, проблеми розвитку, способи вирішення / І. П. Кінаш // БізнесІнформ. – 2013. – № 1. – С. 174–177.
6. Гадайчук Д. Л. Результати досліджень з питань використання фінансових ресурсів організаційно-управлінськими структурами у спорті вищих досягнень / Д. Л. Гадайчук // Педагогіка, психологія та мед.-біол. проблеми фіз. виховання і спорту. – 2004. – № 13. – С. 29–39.
7. Відділ з фізичної культури і спорту. Програми розвитку / Офіційний веб-портал Кременчуцької міської ради та виконавчого комітету [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kremen.gov.ua/index.php/branches/list/301>.
8. Указ Президента України «Про національний план дій щодо реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту» від 2 серпня 2006 р. / Офіційний веб-портал Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/667/2006>.